

Fred med gospel, Gud og gåture

Når Rune Herholdt trænger til ro, finder han den ofte i musikken, naturen og i religionen

Af Lisbeth Rinda Torp

'Bump,' 'bump,' 'bump'. I takt forsætter det, som en rytme, et hjerte der banker – som et regiment, der traver af sted.

En, to, tre...Nu sætter klappende ind. Lydniveauet stiger og de stampende fødders ejere bryder ud i sang. Gospel-sang.

Han står deroppe på scenen. Med mikrofonen i hånden dirigerer han slagets gang. Armene bevæger sig lystigt i takt med musikken. Som en sort mamma, den 31-årige hvide mand.

Han er en glad gummibold – ikke fordi han er rund udenpå – det er nok mere på indersiden.

Han læner hovedet bagover og starter sin solo. Med lukkede øjne, åben mund og alle smilerynkerne tittende frem.

Det er Rune Herholdt, den århusianske gospelsanger, korleder og jazzmusiker, som snart er aktuell med en pladeudgivelse.

Fra skrig til klang

Det er ikke til at se, at Rune voksede op i en lille by uden for Bjerringbro. Men det er til at se, at det var i en musikalsk familie.

I Runes treværelses lejlighed er hele det ene rum helliget musikken og arbejdet.

En mikrofon, som taget ud af et lydstudie, hænger over det elektriske keyboard, og Mac'en står tændt med et musikprogram kørende.

Runes mor er organist, og Rune kom med i kor allerede som 8-årig. Hver fredag tog han bussen til byen for at synge.

En fredag, mens han ventede på bussen, kom tissetrangen, og han fandt en toiletbygning.

"Der var helt vildt meget rumklang derinde. Og så gav jeg mig bare til at synge." Han smiler, og farven kommer frem i kinderne.

Hvad Rune ikke vidste var, at sangen sagtens kunne høres uden for bygningen, og undrende blikke mødte ham efter toiletbesøget. Siden da er publikummet blevet større men mindre undrende.

"At stå på scenen det er jo livet. Det giver et kick – det kan jeg jo lige så godt indrømme. På en eller anden måde bliver jeg afhængig af det." Han har mest satset på gospelmusikken, men nu lyder der nye tonarter fra sangeren.

"Jeg synes, at det er fedt en gang imellem med en mere blød og fyldig klang. At man i stedet for fraseringer koncentrerer sig mere om teksten. Gospel kan somme tider godt blive lidt noget skrigeri. Det er sådan helt ude i fjæset. Der skal arbejdes hele tiden."

Til april udkommer Runes første cd i eget navn. Det er en jazz-plade, hvor kontrabassisten Jesper Lundgaard, tommeslageren Ole Streenberg og pianisten Mads Bærentzen spiller med.

"Jazzmusikken er meget sådan 'slap af og syng en sang'. Jeg kan virkelig godt lide denne udfordring"

Fred med Gud

Soldaterne fortsætter i takt, og bumpende forsætter. Akustikken i rummet får lydende til at blive endnu højere. Det store hvide rum kunne godt ligne en gymnastiksal eller måske en kantine. En bog, der ligger på et bord på scenen, afslører rummets brug – det er en bibel.

”Det er så meningsfyldt for mig at synge gospel, fordi jeg tror på det jeg synger. Der er somme tider, hvor jeg har kunnet mærke en eller anden fred, som overgår al forstand, som for mig til at føle mig elsket og accepteret. Det giver en eller anden ro.”

Og det er ikke helt tilfældigt, at Rune faldt over gospelmusikken. Hele barndommen var kirkegang og trosbekendelse om søndagen et fast ritual for den kristne familie. Det blev til en kristen skole og gymnasium, og det var først på musikkonservatoriet, at Rune for alvor mødte et miljø uden for det, han kendte. Et miljø med fester og alkohol.

”Jeg var slet ikke vandt til at være sammen med mennesker på den måde. Det faldt mig ikke naturligt.”

Rune blev lidt en outsider, fordi han ikke passede ind.

Hjemve fra Rio

Som en del af undervisningen, tog Rune på studietur med de andre fra konservatoriet. Turen gik til Rio i tre en halv uge. Tre en halv uge med druk og fest.

”Jeg kan huske den følelse, jeg havde, når jeg vågnede op om morgenen. Nu er der tre uger til, jeg skal hjem. Hold kæft

det er lang tid’. Det var næsten så den gjorde ondt i maven.”

På et tidspunkt var det ved at blive for meget. Han havde lige været nede på en netcafé og chatte med dem derhjemme og kom tilbage til en tom lejlighed. Han havde en cd med gospelmusik, som blev sat på, og så vendte det hele.

”Jeg tror stadigvæk, at det var Gud, der vendte min sorg til dans. Og det gjorde han bare. Ikke fordi det hele var rosenrødt fra den dag, men alligevel stod jeg pludselig med hænderne i luften og skrålede med. Måske mærkede jeg lidt fred. Det var bare godt at opleve.”

Resten af turen vendte humøret, og outsider-rollen blev skiftet ud med et par gode venner.

”Det var rigtig sundt for mig. Jeg lærte at være sammen med dem, og jeg ser mig ikke som en outsider mere. Jeg nyder at være sammen med dem i dag.”

Gud på sengekanten

Af og til møder Rune mennesker med fordomme om hans religion. Om de mange regler, der findes i kristendommen.

”Med det forhold, jeg har til Gud, så er der absolut ingen grund til fordomme. For mig er Gud frihed. Gud elsker mig, som jeg er, og selvfølgelig er der ting, som jeg ikke gør. Men det er ikke fordi jeg skal leve op til noget.”

Religionen er også noget han lærer videre til sin etårige datter. Hver aften synger de, ligesom dengang Rune var lille, en godnatsang og beder Fader Vor.

”Det er vigtigt for mig, at hun vokser op og lærer de her ting. Men jeg vil gerne, at hun ikke vokser op, og kun ser

kristne mennesker. Det er da for kedeligt. Der er jo ingen udfordring.”

Huller og spejderliv

Runes mor havde lidt af en udfordring med at få lært ham at spille klaver.

”Det var jeg ikke sådan helt opsat på dengang. Jeg ville hellere ud og lege og grave nogle huller i jorden. Og så elskede jeg at lave jordhuler og lege med lego.”

Rune har tidligere været spejder, og udendørslivet har altid været noget, som han kunne lide.

”Det er den friske luft. Jeg kan godt lide bare at gå ude i naturen. Her kan jeg tænke og få lidt fred.”

Sammen med hustruen Karin, tager han ofte en spadseretur, hvor de får snakket. Her taler de bedst, for så er der ikke andet at give sig til. Hjemme kan det nemt blive tv’et, computeren eller datten Anna, som tager opmærksomheden.

I hus

Den treværelses lejlighed ligger i Brabrand i Århus. Et sted med lidt mere natur, ville ikke være dårligt.

”Vi vil meget gerne flytte. Vi vil gerne have et hus. Det kunne være fedt med lidt marker og ro, men pengene er ikke lige til det.”

Indtil da, må familien nøjes med det skov, som ligger ved lejligheden og den akvariefisk, som svømmer rundt på arbejdsværelset blandt musikinstrumenterne og noder til sange. Måske de gospelsange, som Rune sætter gang i, når Århus Gospel Singers mødes. Til tramp, klap, armbevægelser og sang.

(Faktaboks)

Rune Herholdt

- Født: 1977 i Middelfart
- Studerer på Musikkonservatoriet i Århus med rytmisk sang som hovedfag.
- Kendt som 'Henrik' i filmen 'Oh Happy Day'
- Synger med i gospelbandet Amaze og har nu startet sit eget kor – 'Århus Gospel Singers'.
- I løbet af foråret udkommer hans debutalbum med jazzsange – "A Single Touch"